

پدیده نمره‌دهی از دبستان تا دوره دکتری

یک بازی در ظاهر برد - برد!

طاهر قاسمی‌هنری*

چکیده: پدیده زشت نمره‌دهی غیر واقعی از قدیم‌الایام در نظام آموزشی کشور وجود داشته است، ولی چون در خلال سال‌های اخیر رشد چشم‌گیری پیدا کرده و عده کثیری از معلمان مدارس و دانشگاه‌ها به این روش کاملاً غیرمنطقی روی آورده‌اند، مرا بر آن داشت که به این چالش مهم آموزشی بپردازم و ابعاد مختلف آن را مورد بررسی قرار دهم.

مقدمه: در این مقاله هدف من نقد روش‌های موجود ارزیابی و سنجش معلومات دانش‌آموز یا دانشجو در یک درس به‌خصوص نیست، بلکه در نظر دارم به این نکته بپردازم که چرا علی‌رغم آن‌که معلم یا استاد ضعف بیش از حد دانش‌آموز یا دانشجوی خود را در یک درس تشخیص می‌دهد، باز هم نمرات خوب و عالی به چنین دانش‌آموز یا دانشجویی اهدا می‌کند؟ شکی نیست که هر معلم یا استادی باید آگاهی کافی نسبت به روش‌های جدید چگونگی ارزیابی و سنجش میزان یادگیری دانش‌آموزان یا دانشجویان خود داشته باشد، لیکن با وجود آگاهی از این روش‌ها و چه بسا دقت در تشخیص سطح معلومات محصلین یک درس،

الف. چه عواملی باعث می‌شوند که نمرات واقعی محصل توسط معلم یا استاد به نمرات صوری خوب! و عالی! تبدیل شوند و در کارنامه دانش‌آموز یا دانشجو درج گردند؟

ب. چه مصلحتی یا اجباری برای اتخاذ چنین روشی وجود دارد؟!

ج. آیا پدیده نمره‌دهی مختص دروس ریاضی است یا برای سایر دروس هم همین روش متداول شده است؟

د. زمینه‌های بروز و ظهور چنین پدیده زشتی چیست و چه مضراتی دارد؟

ه. چه راهکارهایی برای برخورد با این روش ناپسند وجود دارد؟

و. چگونه و در چه بازه زمانی می‌توان معلمان مدارس و استادان دانشگاه‌ها را متقاعد کرد تا به این بازی ظاهراً برد - برد، که تبعات منفی کوتاه‌مدت و دراز مدت آن فراوان بوده و هست، خاتمه دهند؟

قبل از آن‌که وارد جزئیات این بحث چالش‌برانگیز شوم، لازم است متذکر شوم که عده قلیلی از معلمان عزیز و استادان فرهیخته هم وجود دارند که پس از ارزیابی‌های دقیق در خلال سال یا نیم‌سال تحصیلی و تصحیح دقیق برگه‌های امتحانی و وقت‌گذاری زیاد، همان نمره واقعی دانش‌آموز یا دانشجو را در فهرست نمرات درج می‌کنند و تحت تأثیر هیچ عاملی برای ارتقاء نمره قرار نمی‌گیرند. لذا وظیفه خود می‌دانم از چنین افرادی که شأن شغل مقدس معلمی را حفظ می‌کنند، کمال تشکر و قدردانی را داشته باشم.

بر اساس آمارهای موجود در کارنامه سازمان سنجش آموزش کشور برای داوطلبان آزمون ورودی دانشگاه‌ها، مشاهده می‌شود که میانگین معدل دیپلم داوطلبان در خلال ۱۰ سال گذشته افزایش یافته است، لیکن نمرات آزمون ورودی آن‌ها، به‌خصوص در دروس ریاضی، کاهش چشمگیری داشته است.

۱. پس از تصویب مجلس شورای اسلامی برای حذف کنکور ظرف پنج سال و افزایش تدریجی ضریب تأثیر معدل دیپلم در آزمون ورودی دانشگاه‌ها، ما شاهد افزایش چشمگیر و صوری معدل‌های دیپلم دانش‌آموزان در خلال چند سال اخیر بوده‌ایم، که این خود بهترین گواه برای اهدای نمرات بالاتر غیر واقعی به دانش‌آموزان است. جالب‌تر آن‌که با توجه به همین امر، یعنی افزایش بی‌سابقه معدل‌های دیپلم، سازمان سنجش آموزش کشور بر خلاف مصوبه مجلس شورای اسلامی، نتوانسته است با افزایش تدریجی ضریب تأثیر معدل دیپلم در آزمون ورودی دانشگاه‌ها، در جهت حذف کامل کنکور اقدام کند و کماکان ضریب تأثیر معدل دیپلم همان ۲۵٪ است و سالیانه افزایش نیافته است، زیرا تعداد دانش‌آموزانی که با معدل‌های دیپلم ۱۹ به بالا فارغ‌التحصیل شده‌اند، آنقدر نجومی افزایش یافته است که امکان ندارد بتوان فقط با اتکا به معدل، رشته محل تحصیل داوطلبان ورود به دانشگاه‌ها را تعیین کرد.

۲. در بسیاری از مدارس دولتی و به‌خصوص مدارس غیر انتفاعی، نه تنها والدین دانش‌آموزان خواهان اعطای نمرات بالاتر به فرزندان خود هستند، بلکه با کمال تأسف مشاهده می‌شود که مدیران مدارس نیز از معلمان و دبیران خود انتظار دارند و تأکید می‌کنند که نمرات بالایی، ولو غیر واقعی، به دانش‌آموزان هدیه کنند و چنانچه معلمی در برابر این خواسته والدین یا مدیر مدرسه مقاومت کند، از طرف مدیر مدرسه مورد تهدید قرار می‌گیرد و حتی مواردی را سراغ دارم که دبیر مربوطه که حق‌التدریسی بوده است از ادامه تدریس در آن مدرسه محروم شده است و این مسئله حتی برای معلمان رسمی یا پیمانی هم پیش آمده که مدیر مدرسه برای آن‌ها اعلام عدم نیاز کرده است.

۳. جالب این‌که مدیران برخی از مدارس غیرانتفاعی، یا بهتر است بگویم اغلب مدارس غیرانتفاعی، به معلمان که به چنین خواسته‌هایی تن نداده‌اند، می‌گویند شما با دادن این نمرات پایین، آبروی ما و مدرسه را در نظر والدین دانش‌آموزان و آموزش و پرورش منطقه از بین می‌برید و باعث می‌شوید که میانگین معدل دانش‌آموزان این مدرسه کاهش یابد و باعث گله‌مندی شدید والدین شود و لذا من به‌عنوان مدیر این مدرسه به شما اجازه نمی‌دهم که کماکان سختگیری کنید و اعتبار مدرسه ما را پایین بیاورید!

۴. مواردی را خود شخصاً از زبان معلمان رسمی و حق‌التدریس مدارس شنیده‌ام که وقتی فهرست نمرات دانش‌آموزان

و نمرات خوب درج شده در کارنامه‌اش، هر سال یا هر مقطع تحصیلی را، بدون آن‌که استحقاق آن را داشته باشد، به پایان می‌رساند و وارد پایه یا مقطع تحصیلی بالاتر می‌شود.

۸. بررسی‌ها نشان می‌دهد که این پدیده مختص دروس ریاضی نیست و متأسفانه در سایر رشته‌ها و درس‌های غیر ریاضی هم اغلب معلمان و استادان به چنین سیاستی تمایل پیدا کرده‌اند.

۹. اما از طرف دیگر، معلمان و استادانی هم که این روش را برای نمره‌دهی انتخاب می‌کنند از مزایای بسیاری به شرح ذیل برخوردار می‌شوند.

(الف) نه تنها مورد اعتراض دانش‌آموز یا دانشجو قرار نمی‌گیرند بلکه از آن‌ها تشکر هم می‌شود!

(ب) نه تنها مورد اعتراض والدین دانش‌آموز یا دانشجو قرار نمی‌گیرند بلکه از آن‌ها قدردانی هم می‌شود!

(ج) نه تنها مورد اعتراض مدیر مدرسه، مدیر گروه یا رئیس دانشکده قرار نمی‌گیرند، بلکه مورد تأیید آن‌ها هم قرار می‌گیرند و از مزایای این تأیید و تکریم به نحوی بهره‌مند هم می‌شوند!

(د) هرگونه کم‌کاری و بی‌سوادی و کوتاهی معلمان یا استادان در امر تدریس و عدم رعایت سرفصل درس‌ها از طرف محصلین و مدیران نادیده گرفته می‌شود!

(ه) معلمان و استادان لزومی ندارد که روزها و ساعت‌های فراوانی را صرف طرح سؤال و تصحیح اوراق امتحانی کنند، زیرا فرقی نمی‌کند که نمره واقعی و به حق این دانش‌آموز یا دانشجو چند است. وقتی مدرس مربوطه در نظر دارد که بنا به ملاحظات، به همه نمره خوب یا عالی بدهد چه لزومی دارد که مدت‌ها وقت خود را صرف طرح سؤال یا تصحیح دقیق برگه‌های امتحانی کند.

۱۰. در مورد درس‌های دانشگاهی، تجربه و آمار نشان می‌دهند که اغلب دانشجویان از استادان سهل‌الوصول (در نمره دادن، در تدریس و در برگزاری امتحانی ساده)، استقبال می‌کنند و کلاس درس چنین استادانی همیشه به حد نصاب می‌رسد و چه بسا آنقدر متقاضی دارند که این جناب استاد یک درس را در دو گروه متفاوت تدریس می‌کند و متقابلاً در پایان ترم دانشجویان هم ارزشیابی خوبی برای چنین استادی می‌نویسند!

۱۱. بالعکس بسیاری از دانشجویان از استادی که جدی و اهل مطالعه است و برای تدریس خود و رعایت سرفصل درس و برگزاری امتحان و تصحیح برگه‌های امتحانی دقیق است و وقت زیادی را می‌گذارد، استقبال نمی‌کنند. دانشجو با چنین استادی پایان‌نامه یا رساله نمی‌گیرد و حتی دوست ندارد که چنین استادانی داور پایان‌نامه یا رساله‌دکتری او باشند و لذا می‌رود سراغ استادان سهل‌الوصولی که گاهی حتی فرصت خواندن پایان‌نامه دانشجو را هم ندارند، چه رسد به راهنمایی

دبیرستانی را در اختیار مدیر مدرسه قرار داده‌اند، پس از یک نگاه آنی به نمرات، مدیر مدرسه فهرست نمرات را با رفتاری توهین‌آمیز به معلم یا دبیر مربوطه برگردانده و مصرانه از او خواسته است که نمرات را تغییر دهد و وقتی با واکنش منفی دبیر مربوطه مواجه شده است، این کلمات را به کار برده است، که شما حقوق خود را از محل شهریه همین دانش‌آموزان دریافت می‌کنید. آیا سزاوار است که چنین نمراتی به آن‌ها بدهید؟! من جواب والدین آن‌ها را چی بدهم؟! بروید و نمرات را عوض کنید، اگر نه خود شما باید جوابگوی اعتراضات دانش‌آموزان و والدین آن‌ها باشید!

۵. در مورد نمرات دانش‌آموزان دبستانی هم که تا همین چندی قبل هنوز ارزیابی‌ها بر اساس نمره انجام می‌گرفت، همه ما شاهدیم که معلمان و مدیران مدارس چه توجیهاتی برای نمرات بالای اعطایی به دانش‌آموزان دبستانی داشتند. توجیهاتی روانشناسانه! عاطفی! و مدبرانه! از این قبیل که برای آن‌که دانش‌آموزان ضعیف‌تر را تشویق کنیم و این‌ها از نظر روحی صدمه نبینند و دلزده نشوند و از مدرسه و درس رویگردان نشوند و توجیهات متعدد دیگر، لذا باید به آن‌ها نمره داد که احساس تبعیض نکنند. من نمی‌دانم در کدام مکتب آموزشی و در کدام کشور پیشرفته چنین دلایلی پذیرفتنی است و کدام محقق و استاد جامعه‌شناسی یا روانشناسی چنین دیدگاهی را تأیید می‌کند؟!

۶. تا کی باید دانش‌آموزان و والدین آن‌ها را گول زد و با این نمرات به ناحق، ضعف دانش‌آموز را کتمان کرد؟ آیا این خدمت به دانش‌آموزان و والدین آن‌ها است یا خیانت؟ به اعتقاد من این کار خیانتی بسیار بزرگ است که ممکن است سرنوشت تحصیلی آینده دانش‌آموز را تحت‌الشعاع قرار دهد.

۷. اگر والدین دانش‌آموز یا دانشجو در هر مقطع تحصیلی بدانند که بر اساس ارزیابی واقعی معلم یا استاد، فرزند آن‌ها چه ضعف‌هایی دارد، مسلماً به فکر چاره‌جویی می‌افتند و ضمن مشورت با معلمین و مدیران و استادان راه‌هایی برای تقویت بنیه علمی فرزند خود پیدا می‌کنند که تا دیر نشده این ضعف علمی جبران گردد. لیکن اگر تصور کنند که این نمرات خوب بیانگر توانایی علمی خوب فرزندشان هست مسلماً خاطرشان جمع شده و قدردان معلمان و استادان و مدیران هم می‌شوند و اگر مدرسه یا دانشگاه غیرانتفاعی باشد حاضرند با پرداخت شهریه‌های بیشتر کماکان فرزندشان در آن مدرسه یا دانشگاه به تحصیل خود ادامه دهد و در برنامه‌های فوق‌العاده‌ای هم که آن مؤسسه آموزشی دارد شرکت کند و حتی حاضر می‌شوند که هزینه‌های بیشتری را هم پرداخت کنند. اما صد افسوس که در بسیاری از موارد، این نمرات ضعف علمی دانش‌آموز را پنهان می‌کند و همین امر باعث می‌شود که نه خود محصل و نه والدین او در جهت تقویت بنیه علمی‌اش گامی بر نمی‌دارند و در نتیجه چنین فردی با پایه‌ای ضعیف

کمال تشکر و قدردانی را داشته باشم. امیدوارم بیان حقایق فوق روحیه آن‌هایی را که مشمول ۲۰ درصد مذکور در فوق نیستند، آزرده نکند و این دیدگاه را به منزله انتقاد از خود تلقی نکنند و تا دیر نشده به فکر چاره‌جویی افتند. به اعتقاد من اگر با این پدیده زشت برخورد قاطعی نشود، به قول معروف، دود آن به چشم همه ما خواهد رفت و نظام آموزشی ما را دچار صدمات جبران ناپذیری خواهد کرد.

۱۶. نکته قابل ملاحظه دیگر آن که در دوره کارشناسی ارشد و دکتری پدیده نمره‌دهی نسبت به دوره کارشناسی بیشتر بروز و ظهور دارد. در حالی که می‌دانیم اغلب دانشجویان پذیرفته شده در کارشناسی ارشد و تا حدی دکتری از ضعف بالایی برخوردار هستند و با بدآموزی‌های زیادی در دوره کارشناسی مواجه بوده‌اند و مدرسین این دوره‌ها هم قریب به اتفاق از ضعف علمی آن‌ها گله‌مند هستند. ولی مشاهده می‌کنیم که میانگین معدل دانشجویان کارشناسی ارشد و دکتری به مراتب بیشتر از دوره کارشناسی است و در برخی از دانشگاه‌ها این میانگین حدود سه نمره بیشتر از دوره کارشناسی آن دانشگاه است.

۱۷. برای رفع این چالش‌ها و این پدیده زشت نمره دهی چه باید کرد؟ مسلماً من به تنهایی قادر نیستم که راه حل‌های مناسب و مؤثر برای این معضل ارائه دهم. به نظر من، پس از آسیب شناسی، باید به دنبال درمان و سپس پیشگیری بود. برای این منظور باید کمیته‌هایی در سطح وزارت آموزش و پرورش، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی و انجمن‌های علمی رشته‌های مختلف، تشکیل گردد و پس از مطالعات و بررسی‌های دقیق کارشناسی شده، راه حل‌هایی را برای برون رفت از این چالش مهم در محیط‌های آموزشی ارائه دهند.

۱۸. من در تعجبم که چرا تا کنون فرهنگستان‌های علوم و علوم پزشکی، شورای عالی انقلاب فرهنگی، شورای عالی آموزش و پرورش و کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی، واکنشی در مورد این پدیده زشت نمره‌دهی از خود نشان نداده‌اند. البته جا دارد که از برخی از اعضای تاثیرگذار فرهنگستان‌های علوم و علوم مهندسی کمال تشکر را داشته باشم که کمیسیون پیشبرد ریاضیات را در فرهنگستان تشکیل داده‌اند و حامی برگزاری سمینارهایی در مورد چالش‌های ریاضی هم بوده و هستند و قرار است این کمیسیون دائمی باشد و کماکان در آینده هم به کار خود ادامه دهد و در جهت رفع چالش‌های آموزش ریاضی چاره‌اندیشی کند.

۱۹. شاید پیشنهاد ذیل بتواند تا حدود ۲۰ درصدی برای رفع این چالش نمره‌دهی مؤثر واقع شود: در هر مقطع تحصیلی از دبستان گرفته تا دوره دکتری، در کارنامه هر فردی (دانش آموز یا دانشجو) و برای هر درسی نمرات ذیل درج گردد: تعداد محصلین آن درس، نمره فرد، بالاترین نمره کلاس،

آن‌ها در طول نیم‌سال‌های تحصیلی، ولی آخرالامر در جلسه دفاع، علیرغم ضعف علمی دانشجو، جناب استاد راهنما و اغلب داوران نمره‌ای در حد عالی به دانشجو اهدا می‌کنند، به طوری که آمار نشان می‌دهد بیش از ۹۰٪ پایان‌نامه‌ها یا رساله‌های دکتری با امتیاز عالی مورد تایید هیأت داوران قرار می‌گیرند.

۱۲. جالب‌تر این که علیرغم اهدای چنین نمراتی وقتی پای درددل استادان می‌نشینیم، می‌بینیم که قریب به اتفاق آن‌ها از ضعف بیش از حد دانشجویان به شدت گله‌مند هستند و سازمان سنجش آموزش کشور را مقصر می‌دانند که چرا چنین دانشجویان ضعیفی را به دانشگاه‌ها به عنوان قبولی اعلام می‌کنند. جالب‌تر آن که گاهی مشاهده می‌شود که بر سر تعیین استاد راهنمای چنین دانشجویان ضعیفی کلی رقابت و گله‌مندی هست که چرا به فلان استاد دانشجو بیشتری داده نشده است.

۱۳. ممکن است معلمان و استادان محترمی که در زمره معلمان و استادان مذکور در فوق نیستند با شنیدن چنین مطالبی یا خواندن این مقاله ناراحت شوند و این نوشته‌ها را غیرمنطقی یا نادرست بدانند. ولی بالاخره وقتی چنین پدیده زشتی در نظام آموزشی کشور به تدریج رشد می‌کند، نباید سکوت کرد و شجاعانه باید گفت و بر ملا کرد و به فکر چاره‌جویی افتاد. در حقیقت بیان این چالش‌ها مصداق بارز انتقاد از خود است و باید شهامت بیان آن‌ها را داشته باشیم تا به عنوان یک آسیب بزرگ در نظام آموزشی کشور در تمامی مقاطع تحصیلی، برای مبارزه با آن چاره‌اندیشی شود.

۱۴. مسلم است که در نظام آموزشی کشور تعدادی از معلمان و استادان فرهیخته کشور مشمول موارد فوق نمی‌شوند و علیرغم آن که می‌بینند که همکارانشان در کسوت معلمی چه روش‌های ناپسندی را اتخاذ کرده‌اند، ولی آن‌ها استوار و با ایمان و با اعتقاد راسخ، راه و رسم تحسین برانگیز خود را دنبال می‌کنند و به موازین علمی و آموزشی و ارزشیابی صحیح و علمی پایبند هستند و تحت تاثیر خواسته‌های به ناحق دانش آموز یا دانشجو و والدین آن‌ها و مدیران خود قرار نمی‌گیرند و با شهامت تمام نمرات واقعی را در فهرست نمرات درج می‌کنند.

در این جا بر خود لازم می‌دانم که از تلاش‌های چنین استادانی در جهت حفظ کیفیت دوره‌های آموزشی و پژوهشی کمال تشکر و قدردانی را داشته باشم و توفیق روزافزون آن‌ها را در جهت تداوم این رفتار خوب علمی و اخلاقی در محیط مدرسه و دانشگاه از خداوند منان خواستار شوم.

۱۵. البته به اعتقاد من تعداد چنین معلمان و استادانی کم است و شاید در مجموع کل کشور در مقاطع مختلف تحصیلی به ۲۰ درصد هم نرسد. من در این جا وظیفه خود می‌دانم که از چنین گروهی از معلمان و استادان دلسوز و با ایمان

اخپار و یادداشت‌ها

گزارش یک تلگرام

خدیجه ندایی اصل *

داستان خیلی ساده شروع شد، یکی از همکاران برای ایجاد شبکه‌ای که متخصصین آنالیز عددی بتوانند با یکدیگر ارتباط علمی داشته باشند، اقدام به ایجاد گروهی در شبکه اجتماعی تلگرام موسوم به گروه استادان آنالیز عددی کرد. در گام اول این گروه در تلاش بود تا آن‌جا که ممکن است عضوگیری کند که با همراهی همکاران چنین امری میسر شد و افراد از دانشگاه‌های مختلف همکاران خود را به گروه اضافه کردند. در بعضی موارد همکاران توسط استاد راهنمای دوره دکتری خود به این گروه اضافه می‌شدند. به هر حال روند عضوگیری گروه خیلی سریع کامل شد، به طوری که هم اکنون تعداد اعضای گروه بیش از یکصد نفر از استادان جوان، میان سال و بعضاً پیشکسوت آنالیز عددی در دانشگاه‌های دور و نزدیک و مناطق مختلف ایران و جهان است. گروه در ابتدا فعالیت خود را با تدوین اساسنامه‌ای جهت روشنگری بیشتر شروع نمود تا گام‌های پایداری برداشته و بتواند هدف‌های بلندمدت برای کار خود مشخص کند، هر چند اساسنامه اولیه‌ای تنظیم، لیکن هنوز اهداف بلند مدت روی کاغذ نیامده است.

اسامید آنالیز عددی
101 members, 11 online

تصویر تلگرام استادان آنالیز عددی

در شب‌های تابستان ۱۳۹۴، با توجه به فرصتی که بسیاری از همکاران داشتند، موارد بسیاری حول آنالیز عددی و چالش‌ها و آینده پیش‌روی این علم، بحث و نظرات بسیاری مطرح شد و بعضاً نظرانی که همکاران ارائه می‌دادند نشان از دید عمیق آنان و آگاهی و اطلاعات ایشان از وضعیت و موقعیت این علم در کشور داشت. به علاوه «نقشه راه» که توسط این بزرگواران ترسیم می‌شد نوید از یک حرکت به سوی «حالت پایدار» می‌داد. از دغدغه‌هایی که در طول این مدت مطرح شد، می‌توان به «نقد فعالیت‌های پژوهشی در گرایش آنالیز عددی»، جایگاه فعلی آنالیز عددی در بین گرایش‌های مختلف ریاضی و راهکارهای ارتقاء آن، راه‌های ایجاد انگیزه و علاقه به دانش آنالیز عددی در دانشجویان رشته

پایین‌ترین نمره کلاس، میانگین نمرات کلاس. در این صورت وزن یا جایگاه نمره دانش آموز یا دانشجو نسبت به سایر همکلاسی‌هایش در آن درس مشخص می‌شود و مثلاً نمره ۱۷ که به صورت عرفی نمره خوبی است، ممکن است در قیاس با سایر نمرات، که تعداد زیادی در آن‌ها نمرات ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ وجود دارد، دیگر نمره خوبی تلقی نشود و لذا وقتی با نمرات سایر محصلین آن درس مقایسه شود بهتر می‌توان در مورد ارزش و جایگاه این نمره قضاوت کرد.

۲۰. برای مدرسان مدرسه و دانشگاه هم پیشنهاد می‌کنم که چنین کارنامه‌ای تدوین شود، یعنی برای هر درسی که توسط مدرس مربوطه تدریس شده است، تعداد محصلین آن درس، بالاترین و پایین‌ترین نمره و میانگین نمرات آن درس درج گردد. به این طریق می‌توان سطح نمرات یک مدرس را در طی چند سال تحصیلی مورد تجزیه و تحلیل قرار داد تا مشخص شود که کدام مدرسین مشمول پدیده نمره‌دهی هستند و کدام‌ها نیستند. گرچه این امر به تنهایی مشکل‌گشای این چالش بزرگ نخواهد بود، ولی شاید درصدی مؤثر واقع شود.

در پایان این بحث چالش برانگیز، فرض کنیم که ما و مسئولین ذیربط، بنا به ملاحظاتی، نمی‌توانیم مانع ورود داوطلبان ضعیف و بی‌انگیزه به رشته‌های علوم ریاضی شویم، به خصوص وقتی این همه صندلی خالی در مؤسسات آموزشی ما وجود دارد! حال این سؤال مطرح می‌شود که:

چرا باید به این گونه دانش‌آموزان یا دانشجویان در مقاطع مختلف تحصیلی ارفاق کرد؟ چه کسی ما را مجبور می‌کند و چه نیاز مبرمی به این گونه فارغ‌التحصیلان در سطح کشور وجود دارد که با وجود همه ضعف‌هایی که دارند، باید به هر طریقی که شده، به این‌ها نمره داد تا موفق به اخذ مدرک شوند، آن هم با معدل‌های بالا؟؟!!

* دانشگاه خوارزمی

بیست و پنجمین سمینار جبر ایران در ۲۹ - ۳۰ تیرماه ۱۳۹۵ در دانشگاه حکیم سبزواری شهر سبزوار برگزار می‌گردد. برای آگاهی بیشتر نشانی زیر را ببینید:

<http://cnf.hsu.ac.ir/ias25/fa/>